

hét magazine dat verbindt
maandelijks huis-aan-huis in de gemeenten
Weert en Nederweert
30 augustus 2025

weert magazine

Els Vossen-Metsemakers:

'Ik ben vooral dankbaar
dat ik er nog ben'

Gratis advies over verduurzaming van je woning

Door Arjanne van Voorst

Heb je vragen over isoleren, zonnepanelen, warmtepompen, thuisbatterijen, energiebesparing, het Nationaal Isolatie Plan (NIP), energiefixers, energiecoaches, het beoordelen van offertes of het aanvragen van subsidies? Loop dan gerust binnen bij de Warm Wonen Winkel in Weert. "Eigenlijk zijn we geen winkel, maar een informatiecentrum voor duurzaamheid," verduidelijkt beheerder Bram Boosten. "Wij verkopen niets. We geven gratis, onafhankelijk advies en informatie."

Persoonlijke ontvangst

Wie binnenstapt, treft Bram Boosten achter zijn laptop of lopend door de ruimte. Het eerste wat hij vraagt: "Lust je een kopje koffie?" Daarna luistert hij naar je verhaal of vraag.

"Ik vind het leuk om mensen te enthousiasmeren en te helpen om in actie te komen," zegt hij. Het liefst adviseert Bram mensen die nog niets aan hun woning hebben gedaan. "Dan kun je ze concrete stappen laten zetten, waarbij ze snel resultaat zien." Als voorbeeld noemt hij de eenvoudige tip om de verwarming 's avonds op 16 graden Celsius te zetten en overdag op 19 graden.

Elk huis vraagt om ander advies

De vragen die mensen stellen, lopen sterk uiteen. Het kan gaan om boerderijen, huizen uit de jaren zestig tot tachtig, appartementen, monumentale

Bram Boosten.

panden of bedrijfspanden. "We hebben geen standaardoplossingen klaarliggen," legt Bram uit. "Ieder gebouw is anders en verdient advies op maat."

Samenwerken met energiecoaches

Soms is gespecialiseerde kennis nodig. Zo kwam er onlangs een eigenaar van een woning uit 1912, zonder spouwmuur, die zijn dak wilde isoleren om energiekosten te besparen. "Ik luister naar wat de mensen willen, wat hun wensen zijn en geef ze advies. Als het verder gaat dan mijn kennis, zoals in dit geval, verwijs ik ze door naar de energiecoaches." Energiecoaches hebben een training gevolgd bij de landelijke organisatie HOOM en komen bij de mensen thuis om te kijken hoe ze hun woning het beste kunnen verduurzamen. Er kan desgewenst ook een warmtescan gemaakt worden om de energielekken in het huis te traceren. Volgens ontvangen de mensen het adviesrapport met concrete vervolgstappen.

Nationaal Isolatie Plan (NIP)

Landelijk stimuleert de overheid mensen met een smalle beurs om hun eigen woning te isoleren via het Nationaal Isolatie Plan (NIP). In Weert kunnen mensen met een inkomen tot 130% van het sociaal minimum en een koopwoning van vóór 1992 (WOZ-waarde lager dan € 429.300) een beroep doen op het Lokaal Isolatie Plan. Heb je vragen of hulp nodig bij het invullen van het digitale formulier? Kom naar de Warm Wonen Winkel op dinsdag-, donderdag- of vrijdagochtend, dan zijn Ingrid en Marlon van gemeente Weert aanwezig om je te helpen.

Onafhankelijk en zonder winstoogmerk

Het doel van Warm Wonen in Weert is om onafhankelijk en deskundig advies te bieden, zodat mensen hun woning kunnen verduurzamen. "Ons advies is op maat en zonder winstoogmerk" benadrukt Bram. "Op internet kom je veel aanbieders tegen die vooral hun eigen producten willen verkopen. Voor veel mensen is het dan een verademing om advies te krijgen zonder commerciële druk. Ze hoeven niet bang te zijn dat ze ergens

aan vastzitten of dat ze financieel een rad voor de ogen wordt gedraaid." Warm Wonen in Weert adviseert de mensen vooral te kiezen voor bedrijven in de regio. "Stel er gaat iets mis, dan is het fijn dat het bedrijf om de hoek ligt en niet van ver moet komen. Zo help je ook nog eens de lokale ondernemers. Informeer ook bij je burens of kijk in de straat wanneer iemand z'n woning aan het verduurzamen is. Dat zijn ervaringsdeskundigen."

Bram Boosten: techniek én mensenmens

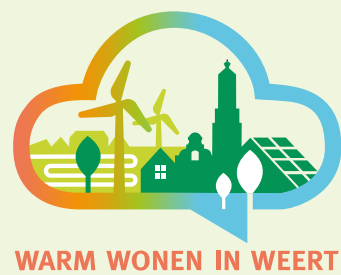
Al tweeënhal jaar is Bram het vaste gezicht van de Warm Wonen Winkel. Hij groeide op in Weert, volgde KMBO en LTS-elektrotechniek op Het Kwadrant, en werkte op verschillende plekken voordat hij bij De Risse terecht kwam. Toen daar iemand werd gezocht om inwoners te helpen met advies over verduurzaming, was de stap snel gezet. "Het sloot perfect aan bij mijn achtergrond. Ik vind de techniek én de milieuaspecten interessant." Inmiddels heeft Bram ook de opleiding tot energiecoach gevolgd. "Maar het mooiste blijft het contact met de mensen. Dat maakt dit werk echt leuk."

Warm Wonen in Weert
Meikoe 3, Weert
telefoon: 0495-630555

Openingstijden
dinsdag t/m vrijdag 10.00 - 17.00 uur
zaterdag 10.00 - 15.00 uur

Spreekuur NIP
dinsdag, donderdag
en vrijdag 10.00 - 12.00 uur
www.onsduurzaamweert.nl

Warm Wonen in Weert geeft gratis energieadvies bij het verduurzamen van je woning. Het is een samenwerkingsverband van WeertEnergie en gemeente Weert.

weertmagazine

hét magazine dat verbindt

Weert Magazine verschijnt elke maand in de gemeenten Weert en Nederweert in een oplage van 31.000 exemplaren. Lees het magazine ook op www.weertmagazine.com.

AFHAALADRESSEN O.A.
Stadhuis Weert
Wilhelminasingel 101, Weert

DA drogisterij
Aendekerk
Kerkplein 12, Stramproy

Cigo van Bun
Muntpassage 23, Weert

De Schuttershoeve
Grotesteeg 10, Weert

Shell Weert
Graaf. Hornelaan 132, Weert

Bruna - Weert
Markt 11-13, Weert

Schoenmakerij
Grosfeld
Langstraat 54, Weert

Pleunis Mode
Brugstraat 21,
Nederweert

Bruna Nederweert
Lambertushof 30,
Nederweert

Primera Wouters
Oranjeplein 231, Weert

BEZORGKLACHTEN
Vul formulier in op:
www.weertmagazine.com
of bel: 06-51 34 56 52

UITGEVER - EINDREDACTEUR
Desiré Kappert,
directeur
06-51 34 56 52,
kappert@weertmagazine.com

HOOFDREDACTEUR
Mathilde Dominikowski
06-38 29 03 13,
mathilde.dominikowski@outlook.com

REDACTIE
Ton Adriaens,
Monique van den Brandt,
Maartje Derckx,
Mathilde Dominikowski,
Desiré Kappert, Monique Lempens
en Maarten Prinsen

MEDIA-ADVISEUR
Monique van den Brandt,
06 - 26 74 26 99

FOTOGRAFIE
Ruud de Vreeze - Weert
Irene van Wel - Weert

WEERT MAGAZINE ONLINE
Nick van den Broek

CONCEPT & REALISATIE
Kristiaan Litjens
Litjens Vormgeving - Weert

Niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd of in andere vorm gereproduceerd, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever. Alle auteurs-, vormgevings-, beeld- en databank- rechten ten aanzien van de inhoud worden uitdrukkelijk voorbehouden. Voor eventuele (feitelijke) onjuistheden kan Weert Magazine niet aansprakelijk worden gesteld.

Wat zeg je?
Wat zeg je?
Wi-j ziejje?

Dialectspreuk van de maand
't Waer es
good mer de
minse dauge neet

■ Het weer is goed maar de mensen zijn ontevreden ■

6

2 uitgelicht
Weert Energie

4 talent
Alles op alles voor het acteren

5 beeldvantoen
Weert(t) niet bij de tijd

5 column
Burgemeester Weert

6 actueel
Cultureel Lint

9 deswitch
Ellen Kremers

16

10 moimems
Els Vossen-Metsemakers

12 column
Kin naar voren en wangen ineen!

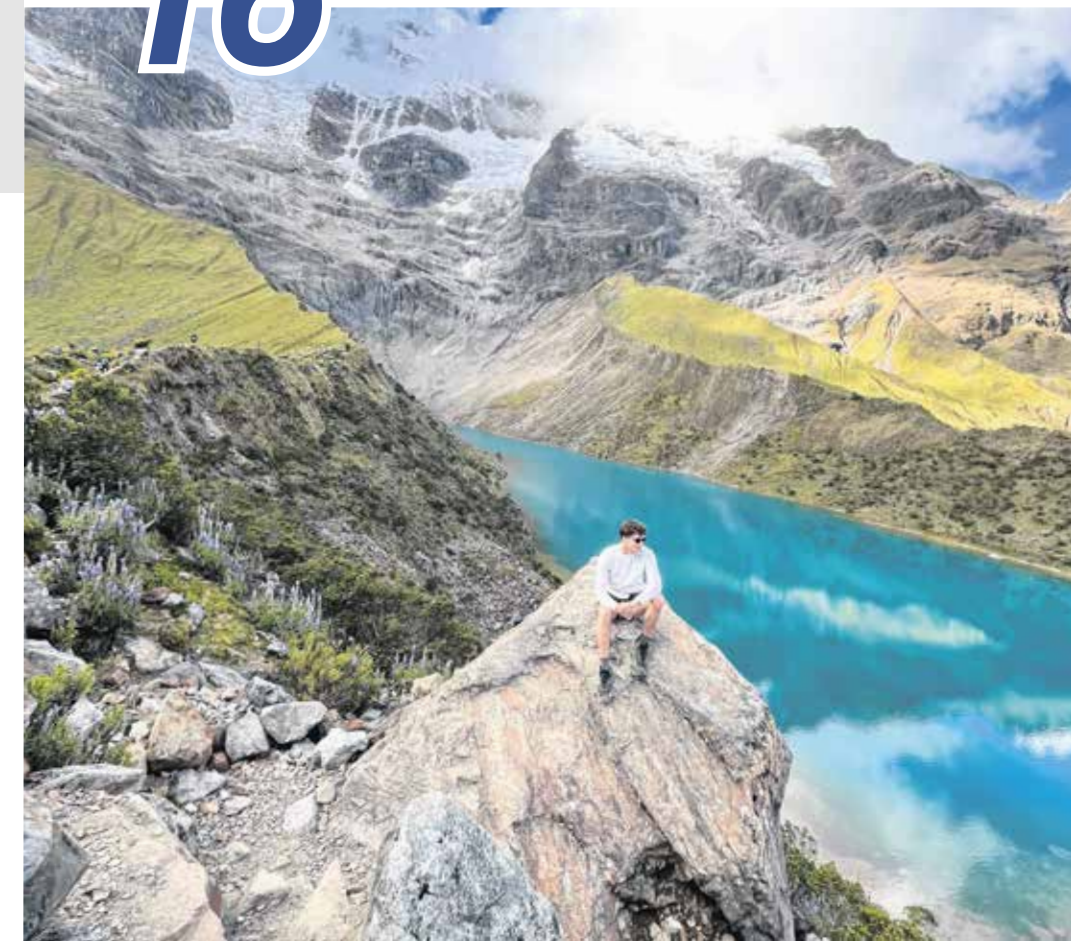
13 watvind jij van
Leerplicht naar 4 jaar?

14 uitgelicht
Moedige Moeders

16 wegvanhier
Lars van den Brandt

18 actuapuzzel
Actueel als altijd

19 mensendingen
Hoe in een hedendaagse...

Aanvraag
Energiecoach

Alles op alles voor het acteren

Door Maarten Prinsen

Veel mensen fantaseren er weleens over: acteur worden. Om hier volledig voor te willen gaan, is behoorlijk wat lef nodig. De 18-jarige Chris Gubbels is echter vastberaden om van zijn wens de realiteit te maken.

Een geslaagde kennismaking

Chris werd geboren in Eindhoven, maar groeide op in Weert, waar hij met zijn ouders en jongere zusje woont. Chris begint ons gesprek openhartig: “Ik voel me hier prima op mijn gemak, maar spreek (nog) geen dialect. Mijn taalvaardigheid was wat minder goed en ik heb ook altijd wel wat moeite gehad op sociaal gebied. Daarom ben ik naar de Widdonkschool gegaan. Daar zijn de klassen minder groot en kreeg ik extra begeleiding. Buiten schooltijd haalde ik veel plezier uit het maken van grappige YouTube-filmpjes.” Dit vloeiende voort uit het feit dat hij altijd een groot liefhebber van films is geweest. Toen Chris op zijn veertiende zag dat er een toneelcursus bij het RICK gegeven werd, besloot hij de sprong te wagen. “En daar heb ik tot op de dag van vandaag plezier van. Het wakkerde een passie in me aan, waarvan ik tot dan toe niet wist dat die zo sterk aanwezig was. Dankzij die cursus wist ik het zeker: ik wil van acteren mijn beroep maken”, vertelt hij met een brede glimlach.

Doelgerichte keuze

Al tijdens zijn periode op de middelbare school besloot Chris daarom een vooropleiding “Camera Acteren” te volgen. Tien weken lang leerde hij elke zaterdag in Amsterdam de basisbeginselen van het acteren. “Eenmaal klaar met de middelbare school heb ik vervolgens auditie gedaan voor twee opleidingen. Ik werd bij het Vista College in Heerlen aangenomen, waar ik sinds vorig jaar de MBO-opleiding tot acteur volg. Het was spannend om de overstap vanuit het speciaal onderwijs te maken, maar het bevalt me ontzettend goed. We hebben fijne docenten, die je helpen en motiveren.” Ook de verscheidenheid in de vakken ziet Chris als een mooie uitdaging. Hij somt op: “We leren onze speltechniek te verbeteren, krijgen zang- en danslessen en hebben bewegingsles (waarbij we zelfs naar de dierentuin gaan om inspiratie op te doen). Daarnaast zijn er de wat meer theoretische vakken, waarin we de leer van het theaterspel bestuderen en over de geschiedenis van het acteren leren. We hebben een gezellige klas van tien leerlingen en vormen een hechte groep. Iedereen helpt elkaar groeien in zijn of haar spel.”

Rol van betekenis

Chris zou graag schitteren op het witte doek, net als zijn grote voorbeeld Willem Dafoe. “Die kans is natuurlijk gering”, vertelt hij nuchter. “Maar ik wil na deze opleiding wel proberen om een HBO-studie voor acteren te gaan volgen, want daarmee word je serieuzer genomen in de ‘business’. Het nadeel is dat er voor die opleiding zo’n 2000 aanmeldingen per jaar zijn en er slechts een tiental mensen aangenomen worden.”

Mocht dit niet lukken, dan gaat Chris niet bij de pakken neerzetten. “Ik zou dan bijvoorbeeld auditie willen doen voor de Efteling, om daar als acteur aan de slag te gaan. Dat lijkt me een fantastische werkgever!”

Chris is niet alleen op school bezig met acteren. Hij heeft meegedaan met de Kunstbende, een wedstrijd waarbij makers uit heel Nederland tegen elkaar strijden. Ook heeft hij deze zomer stagegelopen bij het animatieteam van Center Parcs en bij een professionele toneelvereniging in Eindhoven. Veel vrije tijd had hij daardoor niet. “Dat is natuurlijk jammer, maar ik weet waar ik het voor doe”, zegt hij stellig. “Acteren is nu eenmaal mijn passie en ik wil zoveel mogelijk ervaring opdoen. Zo heb ik bijvoorbeeld ook meegewerkt aan het project “Nieuwe Helden” in Weert. Daar hielp ik mee aan de ontwikkeling van het talent en zelfvertrouwen van jongeren, door middel van het samen maken van een toneelvoorstelling.” Gezien zijn eigen verleden, lag dit project hem na aan het hart. Het acteren heeft Chris namelijk geholpen zijn taalgevoel te verbeteren en sociale barrières te slechten. “Daarnaast heb ik het geluk (of het talent? red.) dat ik al eens in een grotere productie heb mogen spelen. In de voorstelling “Toen het donker was”, een stuk over de Tweede Wereldoorlog in Budel, speelde ik een van de hoofdrollen. We hebben het stuk zeven keer mogen spelen, telkens voor bijna 500 toeschouwers. Dat gaf me een geweldig gevoel, dat absoluut naar meer smaakt.”

Dankbaarheid

“Het is voor veel mensen geen voor de hand liggende keuze om voor een carrière als acteur te willen gaan. Het gaat gepaard met afwijzingen en vergt veel van je; je toekomst is qua inkomen nooit helemaal zeker. Ik ben mijn ouders dan ook enorm dankbaar dat ze me zo steunen om dit doel te bereiken. Ze helpen me met mails en vervoer, geven feedback en komen bovendien kijken als ik speel. Het applaus van anderen is fijn, maar ik haal er de meeste voldoening uit om mijn ouders trots te maken!”

Meer weten over Chris Gubbels en zijn acteerwerk?
Neem dan eens een kijkje op zijn Instagram: @chr1s_gubbels

Beeld van Toen

Weer(t) niet bij de tijd

‘Kunnen jullie op de zonnwijzer zien hoe laat het is?’ Die vraag stellen wij wel eens aan kinderen die deelnemen aan een stadswandeling. De slimmeriken kijken dan stiekem naar de wijzerplaat op de kerktoeren en geven vervolgens het juiste antwoord, bijvoorbeeld drie uur. De ouders verbaasd dat ze zulke slimme kinderen hebben.

De zonnwijzer op de hoek van de Maasstraat en de Markt stamt uit begin 1700. Oorspronkelijk bij Hotel de Hemel, nu al vele jaren bij een fotozaak. Hij geeft dus al meer dan 300 jaar de tijd aan, tenminste als de zon schijnt. Dat kun je niet zeggen van de uurwerken op de kerktoeren. Want die hebben het maandenlang niet gedaan.

De tijd staat even stil in hartje Weert

De burgemeester liet in juni in de Limburger weten, dat hij eerst uitgezocht wilde hebben wie aansprakelijk is voor het onderhoud van de uurwerken. Columnist Frits Nies wees hem er fijntjes op dat dat al sinds Napoleon duidelijk is: de kerk is eigendom van het kerkbestuur en de kerktoeren van de gemeente. Op zich klopt dat wel, maar in Weert is de situatie toch een tikkeltje anders.

In 1933 draagt de gemeente de kerktoeren namelijk over aan het kerkbestuur. Ha denk je dan: het kerkbestuur is dus aansprakelijk voor het onderhoud aan de uurwerken. Maar nee, het is toch weer anders. In de notariële overdrachtsakte staat namelijk: ‘het torenuurwerk is en blijft eigendom van de gemeente Weert, zoodat het Kerkbestuur verplicht zal zijn aan den persoon die door de Gemeente is belast van het onderhoud van het toren-uurwerk, ten allen tyde toegang tot den toren te verlenen, en hem in het bezit te stellen van de daarvoor benodigde sleutels’.

Op twee plaatsen de juiste tijd

De gemeente heeft onlangs de sleutels opgehaald en met een hoogwerker zijn alle uurwerken van de toren gehaald om te worden hersteld. Binnenkort kunnen we weer de juiste tijd zien op de zonnwijzer én op de kerktoeren.

Door Koos Neijnsens i.s.m. Stadsgidsen Regio Weert ■ Reageren: info@stadsgidsenweert.nl ■ Bron: Beeldbank Gemeentearchief Weert

"Ook al nemen we wat gas terug in de zomer, stil was het in Weert allerm minst"

column

De zomer is de tijd waarin herinneringen worden gemaakt en tijd aangebroken is voor relativering. Dit is precies wat de zomer voor mij, en voor velen van u, betekent. De afgelopen weken boden gelukkig weer tijd om even op adem te komen, om samen te zijn met familie of vrienden, en om te genieten van de kleine dingen: een goed boek, fietstocht door het mooie groen van Weert, de schitterende fietsroutes van onze Belgische burens of een koffietje op het terras. Maar ook al nemen we wat gas terug in de zomer, stil was het in Weert allerm minst.

Onze stad bruist ook in juli en augustus. Dat heb ik zelf opnieuw mogen ervaren én zien, want de toeristen wisten Weert volop te vinden. Veel mensen kiezen voor een verblijf in onze regio - om te overnachten in een vakantiepark, een B&B of op de camperplaats - en trekken er overdag op uit om al het moois te ontdekken dat Weert te bieden heeft. Ze wandelen in de Laurabossen, fietsen langs het kanaal, picknicken bij de IJzeren Man of slenteren door ons gezellige centrum. Daar genieten ze van een lunch op het terras, een bezoek aan de markt of gewoon van de sfeer. Een bijzondere toevoeging dit jaar is het nieuwe toeristentreintje, dat sinds juli pendelt tussen vakantiepark De Weerterbergen, het IJzeren Man-gebied en het stadscentrum. Een prachtig initiatief dat volop wordt gebruikt - door toeristen én inwoners. Het laat letterlijk zien hoe mooi en verbonden onze stad is: van natuur naar recreatie, van rust naar reuring, alles komt samen in Weert. De vrolijke kinderen die onderweg zwaaien, en de toeristen die enthousiast uitstappen bij de Markt, zeggen genoeg: hier voelen mensen zich welkom.

Maar de zomer in Weert draait niet alleen om toerisme. Het draait ook om samen beleven, en dát was in de afgelopen weken op veel plekken voelbaar. We genoten van concerten, carillonmuziek vanuit de toren, gezellige braderieën zoals op Boshoven, sfeervolle zomerfeesten waaronder in de wijk Fatima en Keent, en hartverwarmende initiatieven zoals de Weerter kindervakantiewerken en de vele buurtbarbecues. In bijna elke wijk gebeurde wel iets. Van keihard schaterlachende kinderen op een stormbaan tot buurtgenoten die samen een sateetje draaiden op het plein - het is deze verbondenheid die Weert zo bijzonder maakt.

Evenementen, groot en klein, zorgen voor sfeer, voor ontmoeting, voor trots op je buurt of stad. Ze maken Weert levendig én sociaal. En dat mogen we koesteren. En alsof dat nog niet genoeg is, kijken we ook al reikhalzend uit naar het volgende hoogtepunt: de Weerter kermis! Van 26 september tot en met 1 oktober staat het centrum weer volledig in het teken van spektakel, kleur, muziek en gezelligheid. De één-na-grootste kermis van Nederland, de grootste van Limburg trekt jaarlijks honderdduizenden bezoekers. Met een mix van spectaculaire attracties, kindervermaak, klassieke ritjes en natuurlijk oliebollen, friet, suikerspin en kermis snoep. Het is een traditie waar velen naar uitkijken, en een feest dat verbindt - jong en oud, inwoners en bezoekers.

Weert leeft. Niet alleen in de zomer, maar het hele jaar door. En u bent een onmisbaar onderdeel van dat levendige Weert. Dank daarvoor.

Raymond Vlecken
burgemeester Weert

21
SEPTEMBER
13.00 - 17.00

Hét cultuurfestival van Weert!

Gratis entree - Binnenstad

Het centrum van Weert is op koopzondag 21 september van 13.00 tot 17.00 uur dé plek voor families, vrienden en bezoekers van alle leeftijden om te genieten van allerlei kleine, gratis voorstellingen en presentaties. Verschillende pleinen, winkels en bijzondere buiten- en binnenlocaties worden omgetoverd tot een dynamische culturele beleving. Een unieke gelegenheid om via mini-voorstellingen en activiteiten een voorproefje te krijgen van het nieuwe culturele aanbod.

Professionele- en amateurkunstenaars, verenigingen en culturele instellingen laten de binnenstad bruisen met een gevarieerd programma van muziek, dans, theater, beeldende kunst, literatuur, films, spoken word en nog veel meer.

Kijk voor het volledige programma op Cultureellint.nl

Zes letterduikelaars laten hun talenten op het podium horen, met als thema vrijheid. Met poëzie, rap, dicht en muziek zullen ze de middag afwisselend vullen met hun eigen taalvormen.

Poëzie onder de gedichtenhemel
13.00 - 17.00 uur / Markt

Wat voor kunsttype ben jij? Samen met andere bezoekers ga je speeddaten met een aantal kunstwerken op zaal. In een half uurtje kom je meer te weten over het kunstwerk - én ontmoet je, lekker offline, andere mensen in het museum.

Speeddaten met kunst
13.15 - 14.45 uur / Museum W

WOKMUZIEKTHEATER bestaat 45 jaar en viert dit met een voorproefje van het groot Mozart Operaconcert.

WOKMUZIEK- THEATER
14.00 uur / Martinuskerk

Filmmaker Anne van Bree volgt Weerter graffiti-artiest Geert Loijen in zijn studio, in openluchtmuseum Het Zuilen Kabinet en op internationale jams. Volg zijn creatieve proces en de blijvende impact van zijn oud-mentor en vriend Nash. In samenwerking met de Docu Fabriek, worden op de Markt documentaires vertoont met verhalen die je écht raken, door beginnende Limburgse makers.

Docu: Sapo
15.45 uur / Markt

Zangeres Judith Koch en stadsbeiaardier Frank Steijns brengen de bekende muziek van The Carpenters vanuit de Martinuskerk tot leven tijdens een torenconcert. Later die middag zingt Koch in het Munttheater een selectie hits en verborgen pareltjes, afgewisseld met persoonlijke verhalen over Karen Carpenters leven.

Karen Carpenter tribute
14.30 uur / Martinuskerk
16.30 uur / Munttheater

Klim in een hangmat, zet je kop-telefoon op en luister naar verhalen en geluiden die je wereld even stilzetten terwijl je zweeft.

The Relaxerette
13.00 - 17.00 uur / Markt

Kinderprogramma 13.00 - 17.00 uur

Het wordt extra bijzonder voor de jongste bezoekers. Naast het rijke culturele aanbod, kunnen kinderen komen genieten van een reeks meeslepende kindervoorstellingen, die allemaal gratis te bezoeken zijn.

Kom samen spelen met leuke materialen en blaas de mooiste bellen. Of leef je lekker uit met je handen in de kleihoek.

Luister naar verhalen in het Nederlands én in het Weerter dialect bij De Verhalenfiets.

Voor jonge theaterfans (in wording): De Theaterkist of de poppenvoorstelling *Coco Kan Het!* (2+) vol humor, interactie en liedjes, naar het gelijknamige prentenboek. En *Vlindermeisje* (4+), een heuse mini-opera geïnspireerd op Puccini's *Madama Butterfly* door Opera Compact.

De hele middag door zijn er dansvoorstellingen, creatieve demonstraties en laagdrempelige muziek- en dansworkshops voor alle leeftijden.

Leer schrijven zonder na te denken, zonder regels, zonder moeten. Doe gratis mee met een korte intuïtieve schrijfworkshop van 15 - 20 min. Ervaring is niet nodig, nieuwsgierigheid wel. Meld je wel even aan via Bibliocenter.nl/cultureellint

Schrijfworkshop
13.30, 14.30 en 15.30 uur
Rick

Live band met muzikanten uit de regio. Ze spelen de songs van artiesten die komend seizoen bij poppodium De Bosuil te zien zijn. Zoals Triggerfinger, Rammstein en de Eagles!

Vrienden van Weert live
17.00 - 18.00 uur / Oelemarkt

Energieke Engelstalige cabaretshow door Lightcity Comedy uit Eindhoven met het komisch duo Arsel en Kunal. Verwacht droge humor en scherpe timing! De toegang is gratis, maar boek je ticket(s) vooraf via Munttheater.nl/cultureellint

English stand-up comedy
16.00 uur
Theater de Huiskamer

Voorproefje van Museum W's nieuwe tentoonstelling: kunstenaar Chris Rijk combineert klassiek Delfts blauw met humor en hedendaagse elementen - van vazen tot gouden Crocs en zelfs keramische butt plugs.

Chris Rijksmuseum
13.00 - 17.00 uur / Museum W

De jonge makers van Nieuwe Helden Next Level brengen hun nieuwe voorstelling 'Calling Quietude - Where we can hear ourselves'. Dit project laat zien hoe jongeren de balans zoeken tussen chaos en verstillings door een dynamisch samenspel van beweging, muziek en theater.

Nieuwe Helden Next Level
13.00 uur / Nieuwe Markt

Scan de qr-code voor het volledige en actuele programma

Georganiseerd door:

MUNT

DE BOSUIL

RICK raakt!

de Bibliotheek
Bibliocenter

W:

Met dank aan: provincie limburg
gesubsidieerd door de Provincie Limburg

GEMEENTE WEERT

Cubis
Cultuur & business

In samenwerking met:

KUNST BENE

THEATER

FILM HUIS WEERT

docu FABRIEK

beeldend

zang

muziek

theater

literatuur & film

straattheater

dans

overig

kids

ZONDAG
21 SEPT

MUNT
THEATER

GRATIS de hele middag theaterreviews tijdens Cultureel Lint

Tijdens Cultureel Lint te zien in het
Munttheater

Jeugdkoor Equal Voices

13:30 uur • Het leukste jeugdkoor van Midden-Limburg brengt een wervelende show met muziek van musicals zoals Disney tot meerstemmige (multiculturele) muziek.

Potje! 2+

14:00 & 16:00 uur • Een vrolijke muziektheatervoorstelling voor de allerkleinsten over een bijzonder potje midden in het oerwoud. Met humor brengt Jeritza Toney het geliefde prentenboek – een klassieker onder zindelijkheidstraining – van Mylo Freeman tot leven.

Hoe overleef ik ... De Musical

14:30 uur • Rosa is 25 en zit midden in een quarterlifecrisis. Samen met haar vrienden zoekt ze naar antwoorden op vragen over liefde, vriendschap en het leven. Een feest van herkenning voor iedereen die de 'Hoe overleef ik...' boekenserie van Francine Oomen las, of dat nog steeds doet. Geschikt vanaf 16 jaar.

Tim Kroeze

15:30 uur • Met scherpe humor en persoonlijke verhalen geeft Tim een inkijkje in zijn hoofd dat nooit stil staat. In dit voorproefje van zijn debuutvoorstelling '550', komend voorjaar in het Munttheater, gaat het over ambitie en de druk om te presteren – en waarom hij meer is dan alleen zijn Cito score: 550.

Karen Carpenter Tribute

16:30 uur • Een sfeervolle muzikale ode aan de stem van The Carpenters. Judith Koch zingt bekende hits en verborgen pareltjes, omlijst met persoonlijke verhalen over het leven van Karen Carpenter. Een warm voorproefje van het theaterconcert dit najaar in het Munttheater.

KINDEREN
GRATIS NAAR HET
MUNTtheater

Wist je dat kinderen gratis naar het theater mogen? Tijdens Cultureel Lint geniet je van een gratis kindervoorstelling – en dat kan dit seizoen zo blijven! Alle professionele familievoorstellingen in het Munttheater zijn gratis toegankelijk voor kinderen van 2 t/m 12 jaar. Zo maken we theater laagdrempelig én extra leuk voor het hele gezin.

Munttheater op Locatie

Theater de Huiskamer

Engelstalig cabaret! Lightcity Comedy

14:30 & 16:00 uur • Cabaret met Arsel en Kunal van Lightcity Comedy uit Eindhoven. Scherp, positief en herkenbaar met een internationaal randje 'one lightbulb joke at a time'. Een opwarmer voor onze eerste Engelstalige cabaretshow op 28 oktober in Theater de Huiskamer.

Munttheater op Locatie

Klassiek in Museum W

Samen op Zondag C'ella Vie

14:00 & 15:30 uur • De Braziliaanse zangeres/gitariste Carla Maffioletti en Portugese cellist Luis Andrade brengen een betoverende mix van klassiek, Zuid-Amerikaanse ritmes en eigen composities. Met een inleiding door Gert Geluk.

MEER INFO: munttheater.nl/cultureellint

Volg ons:

ALTIJD OP ZOEK NAAR NIEUWE UITDAGINGEN

Door Maartje Derckx

Ze vindt het heerlijk om mensen te helpen en te voorzien van goed beautyadvies. Dat doet ze op verschillende manieren en plekken. Maar zoals dat gaat bij Ellen Kremers, is er om de paar jaar die onverklaarbare 'kriebel', die haar laat zoeken naar weer een nieuwe uitdaging, of die ene mooie ontwikkeling.

Bijzondere job

Ellen (45): 'Ik heb zestien jaar met plezier in een drogisterij gewerkt. Mensen voorzien van advies op het gebied van schoonheid is iets dat ik leuk vind en waar ik me de afgelopen jaren graag in heb ontwikkeld. Zo deed ik verschillende opleidingen op het gebied van schoonheidsspecialisme en bruidsstyling.'

In 2017 begint ze in Weert haar eigen schoonheidssalon 'Pur Elle'. Ze verzorgt daarnaast voor tal van bruiden make-up- en haarstyling. 'Een bijzondere job', vindt Ellen. 'Dat je op zo'n speciale dag voor een periode naast de bruid mag lopen tijdens de fotoshoot en ceremonie maakt het werk heel bijzonder.' Als haar vriendin haar enkele jaren geleden vraagt om de bruidsstyling

te doen voor haar bruiloft in het buitenland en ze daarvoor mee mag reizen naar Italië, is dat natuurlijk helemaal speciaal.

Buongiorno Italia!

Wanneer haar man twee jaar geleden voor een tijdelijke periode voor zijn werk naar het Noord-Italiaanse Taino, nabij Lagio Maggiore gaat, kiest Ellen ervoor om haar werk als bruidsstylist in de zomermaanden daar voort te zetten en de salon te sluiten. 'Ik ben er sindsdien voor die Nederlandse bruid die op zoek is naar iemand die haar zowel in Nederland tijdens de voorbereiding, als in Italië tijdens de grote dag kan bijstaan op het gebied van styling. In Nederland leg ik het eerste contact, onderzoeken we of er een wederzijdse klik is. We bespreken de wensen en ik verzorg een proefmake-up, zodat ik precies kan aansluiten bij de wensen van de vrouw voor haar bijzondere dag. Ik verblijf deels in Nederland, deels in Taino, in een omgeving die niet voor niks veel wordt gekozen door Nederlandse bruiden. Het klimaat is er heerlijk, het is anderhalf uur vliegen en ook prima te rijden. Het is een water- en bergrijk gebied, dus zeer fotogeniek en de mensen zijn er vriendelijk en behulpzaam. Een aantrekkelijke sfeer die werkt voor een bruiloft.'

First Look

'Het allerleukste aan mijn werk als bruidsstylist is die magische 'first look'. Na enkele goede gesprekken en het aanbrengen van een proef make-up en haardracht, weet ik precies wat past bij de bruid. Tijdens het opmaken en het haar stylen kijkt de bruid niet mee. Mijn werk is te herkennen aan het hanteren van een natuurlijke look. Vrouwen die houden van lágén make-up verwijt ik graag door naar collega's, dat is namelijk niet mijn ding. Ik vind het prachtig om subtiele,

foto: Lois van Valkenburg

zachte kleuren te gebruiken die de al aanwezige schoonheid van de vrouw accentueren. Wanneer ze klaar is, draai ik haar voor de spiegel. Het is altijd een heel emotioneel moment als ze zichzelf voor het eerst als bruid ziet. Ook voor mij.'

Tranquillo

Ellen ziet zichzelf de laatste jaren een beetje veranderen, in positieve zin. 'Het is leuk dat ik langzaam de weg leer kennen in Italië. Ik neem vier uur per week Italiaanse les. Het leefklimaat is relaxter dan in Nederland. Waar ik er voorheen achteloos tal van taken doorheen joeg op een dag, sta ik mezelf in Italië makkelijker toe er met aandacht een paar op een dag te doen, en me daar meer senang bij te voelen. Om die ontspanning langer vast te houden ben ik ook regelmatig op de yogamat te vinden. Soms in de totaal verkeerde positie omdat ik de yogajuf nog niet helemaal goed versta.'

B&B vol Ellen

Ellen ziet het Italiaanse leven wel zitten. Over een jaar of vijf ziet ze zichzelf ook nog wel als woonconsulent aan de slag gaan. 'Als Nederlander een huisje kopen in Italië is aantrekkelijk, maar niet altijd gemakkelijk als je de taal niet spreekt of de regelgeving niet kent. Hoe leuk zou het zijn om voor die Nederlandse huizenzoeker dan een begeleider te zijn die het contact met de Italiaanse makelaar vergemakkelijkt. Zelf een huisje kopen en een B&B starten is ook nog in mijn gedachten. Die manier van ondernemen zit bij ons in de familie. Mijn zus bijvoorbeeld, nam jaren geleden Landgoed Lemmenhof in Ell van onze ouders over.'

Genoeg om over te mijmeren en door te ontwikkelen, dus. 'Ik mag hier in Italië uit mijn oude ik stappen, merk ik. Nieuwe kanten van mezelf ontdekken, en onbekende talenten aanboren. Maar eerst vooral genieten van de rust die ik mezelf toesta. Die ontdekking gun ik iedereen!'

Els Vossen-Metsemakers: ‘Ik ben vooral dankbaar dat ik er nog ben’

Door Ton Adriaens

Wat of wie is een mooi mens? Voor de redactie van Weert Magazine is het een sociaal persoon die midden in de samenleving staat, met een bijzonder levensverhaal, een bijzondere kwaliteit of opmerkelijke ervaring.

Zo iemand is Els Vossen-Metsemakers (41). Ze is leerkracht aan OBS De Klimop in Nederweert, gespecialiseerd in het reken- en wiskundeonderwijs, ze was jarenlang voedingsconsulente en handbalde in dames 1 van Merefeldia. In 2022 overwon zij borstkanker in de periode dat ze in verwachting was van haar tweede kind, een ervaring die haar een belangrijke levensles opleverde. Net als haar man Martin (55) is zij liefhebber van vastelaovendj vieren in Nederweert. Els staat midden in de Nederweertse samenleving en vertelt in dit interview openhartig over haar ervaringen en toekomstverwachtingen.

Onderwijs

Waarom koos jij voor een baan in het onderwijs en daarbinnen voor een specialisatie rekenen/wiskunde?

Wat de eerste vraag betreft denk ik dat ik het in mijn genen heb meegekregen; mijn beide ouders waren ook werkzaam in het onderwijs. Het werken met kinderen is nog steeds mijn passie. 20 jaar geleden kreeg ik na enkele vervangingen in Weert een baan bij De Klimop in Nederweert. Na een krimp in het leerlingenaantal moest ik, vanwege het LIFO-principe (Last-In-First-Out), al na twee jaar weer vertrekken en heb ik ruim zestien jaar op een basisschool in Maarheeze gewerkt. Sinds vorig jaar ben ik weer terug bij OBS

De Klimop en mag ik groep 8 naar het voortgezet onderwijs begeleiden. En ja, rekenen, dat vind ik gewoon de allert leukste les om te geven. Bij mijn vorige werkgever heb ik de opleiding rekencoördinator gevolgd zodat ik naast kennis van het rekenonderwijs, ook collega's mocht coachen.

Hoe verklaar jij de dramatische achteruitgang van de taal- en rekenvaardigheden van kinderen?

Wij in het onderwijs krijgen steeds meer op ons bordje. Vroeger was het lezen, schrijven, rekenen en een beetje aardrijkskunde en geschiedenis. Onder de paraplu van burgerschapskunde moeten allerlei maatschappelijke problemen in het basisonderwijs aandacht krijgen en bij-

dragen aan oplossingen bieden. Dat gaat, naast meerdere administratieve procedures en programmaverantwoordingen, ten koste van de tijd die aan basistaken kan worden besteed. En natuurlijk speelt ook het niveau van leerkrachten en een goede balans in een teamsamenstelling een belangrijke rol.

Gewichtsconsulent

Je hebt ook bijna vijf jaar een eigen praktijk als gewichtsconsulente gehad: SomethingEls. Waar kwam dat vandaan?

Het tweede jaar in Maarheeze was voor mij een heel zwaar jaar en ik begon me af te vragen of ik dat wel de rest van mijn werkzame leven zou kunnen volhouden. Sport, bewegen, gezonde

voeding, het had allemaal mijn interesse en om iets achter de hand te hebben begon ik naast mijn werk de opleiding tot voedingsconsulente; specifiek de begeleiding van kinderen met over- of ondergewicht.

Aan huis ontving ik kinderen met een gewichtsprobleem, samen met hun ouders. Het was meer spelenderwijs het eetprobleem in beeld brengen. Voor iemand met ondergewicht spreidde ik allerlei gezonde voeding uit op tafel en bespraken we samen wat lekker was of juist helemaal niet en werd er hier en daar iets geproefd. Bij overgewicht was het vooral het samen in beeld brengen wat er op een dag allemaal gegeten werd, wat gezonde en minder gezonde voeding was en hoe dit laatste verminderd kon worden. Met een persoonlijke benadering vertrouwen winnen en werken aan het zelfvertrouwen van de kinderen was daarbij heel belangrijk. Met de juiste eetschema's en een aangepaste leefstijl probeerde ik tastbare resultaten te behalen.

Uiteindelijk heb ik in dat pittige onderwijsjaar ontzettend veel geleerd en kreeg ik weer plezier in mijn werk. De combinatie van een fulltimebaan in het onderwijs en een praktijk aan huis werd toch te veel en mijn 'kantoorje' werd speelruimte voor dochter Sien.

Borstkanker

Eind 2021, coronatijd, 17 weken in verwachting van je tweede kind, kreeg je de diagnose borstkanker. Het noodlot kon je op geen ongeschikter moment treffen. Hoe heb jij deze moeilijke periode ervaren en welke invloed heeft het op je huidige leven gehad?

Dat was heel heftig. Ik stond al onder controle omdat mijn moeder al op 39-jarige leeftijd aan borstkanker overleden is. Toch was de schok enorm. Vanuit het St. Jans Gasthuis in Weert werd ik meteen doorverwezen naar het Academisch Ziekenhuis Maastricht. De eerste angst voor ons was dat de zwangerschap afgebroken zou moeten worden. Dat was gelukkig niet het geval. Een placenta houdt 99 procent van de chemostoffen tegen.

Er werd een behandelplan opgesteld met daarin meerdere chemokuren, een dubbele borstamputatie, en verwijdering van de eileiders en eierstokken. Beide operaties kwamen best hard binnen maar ik wilde zo veel mogelijk risico uit-

sluiten. Het ergste vond ik destijds dat ik mijn haren zou gaan verliezen. Als zwangerschap en bevalling maar goed zouden verlopen zou ik me door de rest wel heen slaan. Dat lukte ook vrij aardig. Wij leefden van afspraak naar afspraak en dat, en het vertrouwen in de deskundigheid van de artsen, gaf ons een zekere mate van rust. De geboorte van Loet werd netjes tussen de kuren ingepland. Op 6 mei 2022 werd hij in blakende gezondheid geboren.

Onze dochter Sien was toen twee en vanuit ons netwerk kregen we ontzettend veel hulp, maar mijn man Martin was uiteindelijk degene die ons gezin draaiende moest houden. Chemokuren, bevalling en weer chemokuren hadden mij behoorlijk gesloopt. Ik had veel rust nodig. Loet was nog geen drie maanden toen ik geopereerd werd. Tien dagen later kreeg ik de uitslag dat het weefsel nu tumorvrij was. Het was 'goed', ik was 'beter'. Die spagaat vond ik heel lastig want ons leven, met alle problemen en ongemakken, denderde gewoon door. Alleen al het gegeven dat ik Loet na de operatie zes weken niet mocht tillen maakte het moeilijk. Het heeft bijna twee jaar geduurd voordat wij ons leven weer op de rit hadden.

‘Je bent goed zoals je bent’

In de klas geef ik de kinderen mee dat ze oké zijn zoals ze zijn, ongeacht wat ze doen en hoe ze eruitzien. In mijn eigen situatie -een dubbele amputatie- was een reconstructie niet direct mogelijk. Bovendien had mijn lijf al flink wat te verduren gehad en wilde ik, binnen mijn gezin, niet langer uit de running zijn.

Ik ga dus 'plat' door het leven en daar heb ik vrede mee. Het is wat het is en ik ben trots op mezelf en mijn lichaam, inclusief littekens. Soms denk ik zelfs; was ik maar wat dankbaarder geweest toen mijn lijf nog gezond en zonder littekens was.

Erfelijke belasting

De vraag die altijd in mijn achterhoofd meespeelde was niet of ik ooit ziek zou worden, maar wanneer dat zou zijn. Mijn moeder was drager van het BRCA 1-gen. De kans dat je dan kanker krijgt is 60 tot 80 procent. Mijn zus en ik waren hier al op vrij jonge leeftijd van op de hoogte. Toch besloten we om geen onderzoek te laten verrichten of wij drager van dit gen waren. Wat doe je namelijk met die wetenschap? Ga je bijvoorbeeld preventief je eierstokken laten verwijderen? Wat betekent het voor een hypo-

Gezinsfoto uit 2022, na de bevalling en voor de operatie.

theekaanvraag wetende dat je gendragers bent? Nu ik weet dat ik drager ben heeft mijn zus dit onderzoek ook laten doen. De kans dat je het gen doorgeeft is 50 procent maar tegenwoordig kunnen ze het met IVF technieken eruit filteren.

Zekerheid dat de kanker niet terugkomt heb je nooit. Mijn jaarlijkse controles zijn minimaal. Vanwege mijn amputatie is radiologisch onderzoek niet mogelijk. Een scan is dan de enige manier om tumoren op te sporen maar dat wordt niet nodig geacht. Het is niet dat ik in angst leef maar een bepaalde spanning brengt het wel met zich mee. Toen ik zelf 39 werd realiseerde ik me dat het leven voor mijn moeder toen ophield.

Je handbalvriendinnen zetten een crowdfundingactie op omdat niet alleen de fysieke en emotionele impact groot was. Blijkbaar waren ook de financiële gevolgen groot?

Inderdaad. Ik kreeg dan wel een ziektewetuitkering maar mijn man Martin was ZZP'er en moest mijn taken in ons gezin overnemen plus de nodige zorgtaken aan mij besteden. Zeker na de geboorte van Loet, toen ik weer zes chemokuren moest ondergaan, was dit bijna een dagtaak. Dat maakte het onmogelijk om zijn eigen werkzaamheden voort te zetten. Daardoor viel een deel van ons inkomen weg. Gezien de vele toeslagen en ondersteuningsmogelijkheden in Nederland waren wij in de veronderstelling dat een aanvulling op ons inkomen vanuit de WMO (Wet Maatschappelijke Ondersteuning) mogelijk was. Dan blijkt dat de wirwar aan regeltjes en voorwaarden zo ingewikkeld is geworden dat mensen uit de boot vallen. Wij zijn het financieel te boven gekomen maar ik vind het niet meer vreemd dat mensen in de schuldsanering terechtkomen als ze door een ernstige ziekte getroffen worden. Voor ons was geen enkele financiële regeling van toepassing. Er werd ons te verstaant gegeven dat we al blij moesten zijn dat er één keer per week hulp in de huishouding kwam.

Levensles

Bij kanker is het zo dat je een leven ervoor en een leven erna hebt. Dat hoor je vaker en zo heb ik het ook ervaren. De belangrijkste levensles

die ik geleerd heb, is dat je andere zaken echt belangrijk vindt. Dat is in de basis mijn gezin. Alle andere zaken zijn meer naar de achtergrond geschoven. Echt gelukkig word ik van kleine dingen hier in en om huis. Liefde en genegenheid van en voor mijn man en kinderen.

Kankeronderzoek

Martin en ik zijn erg dankbaar voor alle hulp en informatie die wij drie jaar geleden kregen in het Maastricht UMC+. Op basis van eerder onderzoek bij zwangere vrouwen met de diagnose kanker werden wij gerustgesteld over de behandeling in combinatie met mijn zwangerschap. Daarom hebben we het initiatief genomen geld in te zamelen voor kankeronderzoek. Met team Step by Step hebben we in mei van dit jaar meegelopen bij Lopen voor Hoop in Weert. Als team hebben we een kienavond georganiseerd en verkochten we spulletjes tijdens de rommelroute en de Koningsmarkt in Nederweert. Zelfs de kinderen uit mijn klas hebben met enkele leuke acties geld ingezameld voor kankeronderzoek.

Positief in het leven staan

Nadat ik 'beter' was verklaard heeft het nog lang geduurd voordat ik het maatschappelijke leven weer op kon pakken. Deze periode ging met vallen en opstaan. Qua energie heb ik een stuk ingeleverd en dit accepteren is een heel proces geweest. Nu we een paar jaar verder zijn, kunnen we als gezin weer positief in het leven staan. En ik? Ik doe nog steeds graag leuke dingen met mijn gezin en vriendinnen, blijf met een glimlach vastelaovendj vieren in Nederweert, sport bij de tennisclub en sportschool en werk weer dichterbij huis op OBS de Klimop. Mijn energieniveau schommelt nog, maar ligt duidelijk lager dan voorheen. Ik weet beter een balans te vinden en geniet weer volop.

Plannen voor de toekomst?

Al tijdens mijn ziekte heb ik me voorgenomen iedere maand een investering in mezelf te doen. In iets waar ik blij van word of iets wat ik altijd heb willen kopen maar te duur vond. Dat geldt bijvoorbeeld voor de sieraden die ik nu dagelijks draag. Ook hebben we na de bevalling en vóór de operatie een fotoshoot gedaan. Het zijn toch herinneringen die je koestert voor de rest van je leven. Nu maken we ieder jaar een gezinsfoto omdat ik het belangrijk vind dat er straks meerdere familiefoto's zijn. Zelf heb ik maar één gezinsfoto waar mijn moeder op staat.

Ik ben vooral dankbaar voor het feit dat ik er nog ben. Ik heb geleerd niet te ver vooruit te kijken. Wij richten ons op het hier en nu. Volgend jaar kan alles anders zijn. Wij genieten nu van kleine dagelijkse dingen. Je kunt tenslotte van alles plannen en plotseling geconfronteerd worden met de betrokkenheid van het leven. Mijn motto is: 'Vier het leven'. Probeer van alles een feestje te maken.

Kin naar voren en wangen ineen!

U kent het gezicht vast wel, iemand met een kunstgebit die zijn kin naar voren heeft en de wangen helemaal ineen. Soms lijkt het wel of iemand dan geen gebit in heeft. Wat u ziet is een te lage beethoogte.

Tijdens het aanmeten van een nieuwe gebitsprothese is stap drie het bepalen van de beethoogte. Hierbij kijken wij niet alleen wat mooi is, maar vooral wat functioneel is. Een te hoge beet zorgt ervoor dat het te vol voelt in uw mond, een te lage beet geeft uw gezicht een heel ander uiterlijk. Dus het moet precies goed zijn. Als we de beethoogte in de derde afspraak bepaald hebben maken we ook een besluit over welke vorm tanden en kiezen u krijgt zodat dit past bij uw mond en uw gezicht.

In de vierde afspraak controleren we de beethoogte en de gekozen tanden en kiezen met de pas-afspraak. In de pas-afspraak past u uw gebitsprothese. Wij maken hem helemaal zoals hij wordt, niet in kunsthars maar in roze was. Hierdoor kunnen we, waar nodig, alles nog aanpassen.

Waarom is het zo belangrijk dat de beethoogte goed is?

Uw spieren passen zich aan en verkorten. Heeft u al heel lang hetzelfde gebit dan gaat u dat merken aan uw gezicht. Het valt steeds een beetje meer in of uw kin komt steeds dichterbij uw neus en dus meer naar voren steekt. Dan kan uw gebitsprothese nog steeds goed voelen maar hij zorgt ervoor dat uw spieren verkorten en uw uiterlijk verandert.

Helaas hebben we ook patiënten die na 20 jaar pas voor een nieuwe prothese komen, ook al moeten we de beethoogte dan aanpassen, dan kan dit maar minimaal. Wij kunnen tot 5 millimeter verhogen zodat het comfortabel is maar soms vraagt de situatie om 8 of 12 millimeter. Dit klinkt weinig maar in de mond is dit enorm. De spieren zijn verkort en voor het mondgevoel wordt het dan te veel. Als mensen het dan toch graag perfect willen, geen kin meer naar voren, geen ingevallen wangen meer, kortom dus een hogere prothese. Dan sturen wij ze eerst naar de kaakfysio. De kaakfysio kan oefeningen doen waardoor de spieren weer rek krijgen en waardoor de prothese hoger gemaakt kan worden.

Vraagt u zich af of uw beethoogte nog klopt?

Of heeft u een andere vraag? Wij bieden iedereen een gratis advies aan, wij controleren de mondgezondheid, de prothese en luisteren naar uw vraag. Wij geven een gratis advies, omdat goed advies voor iedereen mogelijk moet zijn.

Joep van Engelen
tandprotheticus

van Engelen

TANDPROTHETIEK

Geopend: maandag t/m vrijdag voor reparaties en info
Behandelingen op afspraak (0495) 592 622 | www.eengoedgebit.nl
Weert, Kerkstraat 38a | Maarheeze, Smits van Oyenlaan 2a
Roermond, Keulsebaan 506

Leerplicht naar 4 jaar?

Door Ton Adriaens

Demissionair Staatssecretaris van Onderwijs Mariëlle Paul onderzoekt of de leerplichtleeftijd kan worden verlaagd van 5 naar 4 jaar en of kinderen met een achterstand vanaf 2,5 jaar verplicht naar voorschoolse educatie kunnen worden gestuurd. Beide onderzoeken lopen op dit moment. De minister vindt 'gelijke kansen' belangrijk en wil zo voorkomen dat kinderen met een achterstand aan hun schooltijd beginnen. De meeste kinderen van 4 jaar gaan al naar school, al vallen zij niet onder de leerplicht. Maar het is juist die kleine groep kleuters die wegblijft, die vaak met achterstanden kampt.

De Amsterdamse onderwijsbewerker Marjolein Moorman vindt het symboolpolitiek: "De staatssecretaris bezuinigt juist fors op zaken die tot kansengelijkheid leiden." Zij wijst op het belang van gratis voorschoolse. De sectorvereniging primair onderwijs (PO-Raad) ziet niet zoveel in het verlagen van de leerplichtige leeftijd, omdat de groep die pas met 5 jaar naar school gaat heel klein is. De raad ziet meer in het toegankelijker maken van de kinderopvang, omdat daar eventuele achterstanden voorkomen kunnen worden.

Ook de Brancheorganisatie Kinderopvang is niet enthousiast. Zij zien liever dat bij de aanpak van leerachterstanden gekeken wordt naar het grotere maatschappelijke plaatje: de ouders, de opvoeding, de wijk waar kinderen al spelend opgroeien. Ze pleit zelfs voor het verhogen van de leerplicht naar 6 jaar omdat het kindbrein dan pas ontvankelijk is voor onderwijs. Hoe wordt er in de Weertse onderwijswereld gedacht over de verlaging van de leerplicht?

Het is een mooi streven om te denken vanuit kansengelijkheid. Alleen vraag ik me af of het verlagen van de leerplicht hieraan bijdraagt. Jonge kinderen moeten steeds vroeger zich meer schoolse vaardigheden eigen maken. Vooral wanneer het leerlichtsysteem prestatiedruk met zich meebrengt die niet aansluit bij de ontwikkelingsfase van jonge kinderen. Leren en ontwikkeling wordt juist gestimuleerd door te ontdekken en door vrij te spelen. Ik maak me dan ook zorgen over de risico's op standaardisering waardoor kinderen juist minder leerplezier ervaren. Een klein percentage kinderen gaat niet naar school wanneer ze vier jaar zijn. Hoe groot het percentage is met een ontwikkelingsachterstand is onduidelijk. Laten we met elkaar onderzoeken hoe kinderen meer gelijke kansen kunnen krijgen in het hebben van een stimulerende omgeving buiten school. Ook dient er aandacht te zijn voor het in beeld brengen van kinderen tussen de 0-4 jaar. Dit is veelal vrijblijvend en juist de kinderen waar het hier over gaat blijven vaak lang buiten beeld.

Leerplicht is iets anders dan leerrecht, voorkom ook stigmatisering door te weinig rekening te houden met culturele diversiteit en emotionele ontwikkeling.

Het verlagen van de leerplicht is een forse ingreep zonder duidelijke onderbouwing dat dit de beoogde doelstelling behaalt. Het zou beter zijn om te investeren in toegankelijke, vrijwillige en waar nodig niet geheel vrijblijvende kwalitatief hoogstaande voorschoolse educatie die spelgericht is en pedagogisch verantwoord.

Janou Koudijs (39), trotse moeder van een 3-jarige en orthopedagoog-generalist

Floor van Lith (50), projectleider TaleNT2

Als projectleider van TaleNT2, een school voor nieuwkomers in Weert, zie ik dagelijks wat een vroege schoolstart kan betekenen voor kinderen die nog maar kort in Nederland zijn. Onze leerlingen spreken nog geen Nederlands en hebben soms weinig tot geen schoolervaring. Bij ons staat taalverwerving, veiligheid en wennen aan het onderwijsstelsel centraal.

Uit onze praktijk blijkt dat een vroege instroom verschil kan maken. Veel van onze leerlingen komen uit landen waar leerplicht pas op 6 of 7 jaar begint, of waar onderwijs helemaal niet toegankelijk is. We krijgen regelmatig kinderen die door oorlog of vlucht nog nooit eerder naar school zijn geweest. Zij hebben vaak veel gemist in hun taalontwikkeling. In Nederland is wel een veilige leeromgeving beschikbaar. Het is dan ook waardevol dat we kinderen hier al vroeg op school kunnen verwelkomen, zodat ze op jonge leeftijd kunnen wennen aan school, spelenderwijs de taal leren, ervaren wat structuur is en sociale vaardigheden opdoen.

Ook in Nederland zijn er kinderen die opgroeien in taalarme of kwetsbare thuissituaties. Juist deze kinderen hebben baat bij een vroege start in een rijke (taal)omgeving. Het legt een stevig fundament en biedt ruimte om tijdig in te spelen op wat een kind nodig heeft.

Of de leerplicht wettelijk naar vier jaar moet? Vanuit ons perspectief kan het zeker bijdragen aan gelijke kansen voor elk kind.

Leerplicht is vooral leerrecht! De Staat van het Onderwijs 2025 laat zien dat kansengelijkheid toeneemt. Daarom is het extra zorgwekkend dat het kabinet in de Voorjaarsnota heeft aangekondigd een half miljard extra te bezuinigen op onderwijs, onder meer door de Onderwijskansenregeling te schrappen. Die is juist bedoeld om leerlingen die minder goed presteren in het voortgezet onderwijs te helpen.

Het overgrote deel van de kinderen in Nederland (97%), start al met 4 jaar in groep 1 van de basisschool, terwijl de leerplichtige leeftijd 5 jaar is. Kansengelijkheid in het onderwijs vergroten kan op andere manieren dan door het verlagen van de leerplichtige leeftijd. Denk bijvoorbeeld aan het investeren in kwalitatief goede en gratis voorschoolse educatie bij de peuterspeelzaal of kinderopvang. Daar kunnen jonge kinderen, vanaf 2,5 tot 4 jaar, hun woordenschat en taalvaardigheid ontwikkelen tot een niveau dat hun startpositie in het onderwijs aanmerkelijk vergroot.

Zorg er dan voor dat daar niet een testen- en toetsencircus ontstaat, maar creëer een taalrijke omgeving waarin kinderen kunnen spelen, ontwikkelen, groeien en leren. Jonge kinderen leren vooral door nieuwsgierigheid, spel en imitatie.

Te vroeg beginnen met een verplichte schoolse setting kan een averechtse werking hebben, waardoor kinderen juist minder plezier krijgen in leren. Dat kan in hun hele 'schoolcarrière' doorwerken, met mogelijk zelfs schoolverzuim als gevolg. En schoolverzuim is nu juist iets dat we proberen te voorkomen.

Miranda Teunissen (61), consulent Leerplicht en Doorstroompunt Weert-Nederweert

‘Moedige Moeders’, voor alle naasten van een verslaafde ‘Je kind is je kind niet meer, maar een kind met een verslaving’

“Het is de hel op aarde. Je bent je kind kwijt en kunt haar niet helpen. Die machteloosheid en de angst zijn verschrikkelijk.” Dat zijn de woorden van een moeder wier dochter al jaren verslaafd is. Sinds een klein jaar kan zij met haar zorgen en problemen terecht bij de Weerter afdeling van ‘Moedige Moeders’, een landelijke organisatie, die maandelijks bijeenkomsten organiseert. Deze avonden zijn voor naasten van een verslaafde, partner (of ex-partner) vader, moeder zussen, broers enz. Met elkaar delen zij hun verhalen en ervaringen en wisselen ze informatie uit. Geen oordeel of goed bedoelde adviezen, maar lotgenoten die precies herkennen waar anderen tegenaan lopen. “Een fijne groep, die me veel brengt en waar ik mezelf kan en mag zijn”, vertelt een van de moeders. We praten met drie van hen die betrokken zijn bij de organisatie van de bijeenkomsten in Weert.

Oorsprong

Jaren geleden besloot een Volendamse moeder dat ze niet langer machteloos wilde blijven toekijken hoe haar verslaafde zoon zijn leven en dat van zijn omgeving door drugs aan het vernielen was. Ze zag hetzelfde bij anderen gebeuren, maar erover praten was een taboe. Toen besloot

een aantal vrouwen het taboe te doorbreken en erover te praten. Daarom kozen ze bij het begin van de actie - in 2004 - voor de term ‘Moedige Moeders’. Ze wilden dat de problematiek bespreekbaar werd, dat de ouders elkaar kunnen steunen en dat er samen onderzocht kan worden welke aanpak om een verslaving tegen te gaan

het beste is. Ze wilden niet afhankelijk zijn van wat overheid en professionele organisaties deden. Publiciteit over het initiatief vond weerklank en navolging in andere steden. Inmiddels zijn in 19 plaatsen lokale groepen actief. In 2012 werd er een landelijke stichting opgericht en sinds 2024 is er ook een afdeling in Weert.

Lang geworsteld

Vorig jaar september voelde Henriëtte* dat ze sterk genoeg was om ook in Weert een afdeling te starten. “Het heeft lang geduurd voor ik zo ver was. Ik heb jaren geworsteld tot ik eindelijk de kracht had om door te pakken. Heel langzaam heb ik moeten leren dat ik een goede moeder ben en dat het niet aan mij lag. Hier heb ik lang voor nodig gehad. Mijn dochter verloor op jonge leeftijd een naaste en ik heb altijd gedacht dat dit verlies haar drang naar de drugs vergroot heeft. Het gebruik dempte haar gevoelens. Ik stond er in die fase alleen voor en heb echt moeten overleven. Ik zocht de schuld bij mezelf en vond dat ik gefaald had als moeder. Ik ging als compensatie extra voor haar zorgen, probeerde meer aandacht en liefde te geven, maar dat werkt totaal

niet. Verslaafden zijn daar absoluut niet meer gevoelig voor. Hebben maar een doel en dat is drugs. Er zit een duiveltje op hun schouder die sterker is dan hun eigen karakter. In de kern zijn het heel lieve personen, maar door het gebruik worden ze een monster. En dan de ‘goedbedoelde’ adviezen van de buitenwereld: ‘ut mos d’r miène zeen’ of ‘ich zoeëj ze d’r uut zette’... Mensen hebben geen idee wat er zich thuis afspeelt. Verslaafden liegen en bedriegen en worden soms ook agressief. Maar het blijven je kinderen en je moederhart wil ze redden. Je staat machteloos en ervaart schaamte om erover te praten”, licht ze emotioneel toe. “En je denkt echt dat jij de enige bent.”

Gebruik begint in een groepje...maar eindigt altijd alleen

Duiveltje

Dat ervaart Marian* ook. “Mijn zoon is al ruim 10 jaar verslaafd. Dat ging van kwaad tot erger. Het begint in een groepje met wiet, alcohol en pilletjes. Beetje experimenteren en uitproberen, elkaar opjutten en grenzen verleggen. Dan komt de fase dat ze gaan manipuleren en liegen. Ze zijn niet op school, plegen diefstal en hun gedrag verandert. Ik kocht een keer een nieuwe telefoon voor hem, maar die was na 1 dag weg. Verkocht. Voor de drugs. Je eigen kind is niet meer te vertrouwen en je krijgt er geen vat meer op. In die strijd voel je je zo eenzaam”, legt ze uit.

Schuldgevoel

Chantal* knikt instemmend. “Ik heb hetzelfde gevoeld. Schuldgevoel, waar is het fout ge-

gaan? Waarom heb ik het niet zien aankomen? Maar ook angst voor de reacties uit je omgeving. Mijn kind gebruikt al zeven jaar. Van alles, van harddrugs tot alcohol. Het begon ermee dat ik een zakje van dat spul vond in de bijkeuken en later iets onder het matras. Natuurlijk ontkennen: ‘oh dat is van een vriend’. Maar zijn uiterlijk veranderde, hij werd afstandelijker, brutaler en wilde totaal geen contact meer met familie waar hij vroeger zo mee wegliep. Hij kwam in zijn eigen wereldje terecht en werd in alles extremer. Leugen op leugen en diefstal, ging ook dealen, kwam in het verkeerde milieu terecht met alle gevolgen van dien. Grote schulden en dealers die hier aan deur stonden. Ik voelde me niet meer veilig in mijn eigen huis. Soms bleef hij dagen weg en maakten wij ons vreselijk ongerust, niet meer slapen en ‘s morgens in alle vroegte rondrijden in de hoop een glimp van hem op te vangen. Het is je kind niet meer. Als we contact hebben, want hij woont nog thuis, vraag ik me soms af ‘is dit mijn zoon of is het de verslaafde’...? Maar zolang ze het zelf niet beseffen gaat er niets veranderen.”

Je kunt een verslaafde niet helpen, je kunt er wel voor ze zijn

En met die laatste opmerking stemmen Henriëtte en Marian volledig in. “Wij kunnen ze niet helpen, dat kunnen ze alleen maar zelf. Zij moeten die stap uit zichzelf zetten, anders lukt het echt niet. Marian: “Mijn dochter zit nu in een kliniek om af te kicken. Ze ondervond zoveel nadelen van het gebruik (ook financieel, huis op de tocht, uitkering onder druk en meer consequenties van deze vreselijke manier van leven). Ik hoop echt, echt, echt dat het haar gaat lukken.”

Delen van ervaringen

De groep Moedige Moeders biedt de dames steun. Veel steun. “Als een verslaafde hulp zoekt zijn er allerlei instanties. Voor naasten is er niets. ‘Moedige Moeders’ is een aanvulling op de professionele zorg. Het zijn ervaringsdelers”, legt initiatiefnemer Henriëtte uit. Chantal vult aan: “Hier voel je alleen maar begrip en vooral veiligheid want iedereen hier begrijpt wat je doormaakt. En het mooie is, er is geen oordeel. Anonimiteit is voor ons erg belangrijk. We komen maandelijks bij elkaar en iedereen kan daar zijn verhaal doen. Er is niets verplicht, alleen luisteren mag ook. Maar het gevoel en het begrip is zo fijn dat ik me door deze avonden een stuk beter voel. Ik kan er hier rustig over praten zonder me schuldig te voelen. Hierdoor heb ik ook minder last van schaamtegevoel. Doordat ik in de groep mijn hart kan luchten, hoef ik mijn vriendinnen of familie minder lastig te vallen, wat me een stuk rustiger maakt. Sinds deze bijeenkomsten slaap ik ook weer beter en ervaar ik ook weer ruimte voor andere dingen. Er is nu een plek waar ik mijn zorgen kan bespreken.”

Emoties in golfbeweging

Henriëtte: “We komen elke tweede dinsdag van de maand samen. We beginnen met koffie of thee. Er liggen tijdschriften en folders op tafel en ik open de avond met nieuwtjes die met het onderwerp te maken hebben. Ik attendeer de aanwezigen op bepaalde activiteiten en informatieavonden over verslaving. Dan mag iedereen

die dat wil iets vertellen. Allemaal geheel vrijblijvend. Soms nodigen we ook een deskundige uit, of zelfs een keer een ‘verslaafde in herstel’.” Marian: “De groep zorgt ook voor hoop. Wanneer iemands kind afgekickt is, geeft dat hoop en zie je weer een klein beetje licht aan het eind van jouw tunnel. Zo geef je elkaar steun. Want je emotie gaat in een golfbeweging, net als bij een verslaafde. Die heeft ook goede dagen en minder goede. En dat geldt ook voor hun naasten. Daarom is het bestaan van deze groep zo fijn.” De dames benoemen nadrukkelijk dat ondanks alle zorgen en het verdriet, hun leven niet overschaduwd wordt door de problemen. “We hebben een gelukkig leven met veel zonnige dagen, hoe zwaar het soms ook is.”

De gevolgen zijn enorm, je bent je kind kwijt

Hoge drempel

Henriëtte sluit af: “Ik weet dat veel ouders een drempel ervaren om naar deze groep te komen. Wanneer ze mij mailen, bel ik ze op en leg alles uit en geef antwoorden op hun vragen. Het is en blijft vrijblijvend. De eerstvolgende bijeenkomst is op 9 september in een ruimte van Cwartier aan de Beekstraat. Ik hoop dat mensen komen ervaren dat ze niet alleen staan. Wij zijn alle drie sterker geworden door de groep, want hier krijg je een arm om je schouder. Voel je welkom.”

* om privacy-redenen zijn dit niet de echte namen van de moeders

www.moedigemoeders.nl
moedigemoedersweert@gmail.com

FB: [moedigemoeders.weert](https://www.facebook.com/moedigemoeders.weert)

Lars van den Brandt in Latijns-Amerika: ‘Je hebt bijna geen tijd om alleen te zijn’

Lars van den Brandt (23) uit Weert trok begin maart de wijde wereld in. Een backpack, een enkele reis naar Zuid-Amerika en een flinke dosis nieuwsgierigheid waren zijn enige zekerheden. Sindsdien reisde hij alleen - maar nooit eenzaam - van het zuidelijkste puntje van het continent tot aan de Caribische kust. Onderweg haalde hij zijn duikbrevet in Honduras, trotseerde hij de ijzige kou van Antarctica en liep hij vijf dagen lang richting Machu Picchu.

Van Boshoven naar Buenos Aires

Lars groeit op als Brökwagter, verhuist in zijn tienerjaren met het gezin naar Laarveld en woont tijdens zijn studententijd in Eindhoven. Zijn jeugd is doorspekt met typische Weerter herkenningpunten: Philips van Horne, vastelaovundj, de stad in het weekend, vrienden en sport. Toch begint het al vroeg te kriebelen. Reizen, weg zijn, ergens helemaal anders zijn. Hij weet het zeker: ooit wil ik een lange reis maken.

“Ik heb altijd al iets met andere culturen gehad,” vertelt Lars. “Het idee dat het leven er ergens anders compleet anders uit ziet - dat fascineert me.” Na zijn middelbare school doet hij de opleiding Software Engineering in Eindhoven. “Ik kijk hierop terug als een van de leukste periodes van mijn leven. Niet omdat de studie zelf zo leuk was, maar het vrije studentenleven eromheen; op kamers, feestjes en vrienden”, zegt Lars eerlijk.

Met een Albino Burmese Python in Juayua (El Salvador)

Daarna gaat hij aan de slag als software engineer bij Reuzenpanda in Weert. “Daarnaast ben ik nog steeds blijven plakken bij mijn bijbaantje bij Stichting Land van Horne waar ik nog met veel plezier in de weekenden werk. Ik vind deze afwisseling fijn; doordeweeks zit ik voortdurend achter de laptop, en in het weekend kan ik onder de mensen zijn.”

Weetje: Een software engineer is iemand die programma's en apps maakt die op computers, telefoons of websites draaien. Ze schrijven code (de 'taal' van computers), bedenken hoe iets moet werken, lossen technische problemen op en zorgen dat alles veilig en snel blijft werken.

De knoop om te vertrekken hakt hij begin 2025 door. “Ik wilde eens echt alleen zijn, zelf dingen moeten regelen, ontdekken, leren”, legt Lars uit. “Ik heb gespaard tot ik vertrok, ik dacht ‘liever te veel dan te weinig!’”

Zijn ouders Luuk en Tanja steunen zijn plannen, maar gaan hem uiteraard wel missen. Op 5 maart vertrekt hij naar Buenos Aires. “Ik had alleen mijn eerste vlucht en slaapplek geboekt. Verder had ik een globale route uitgestippeld met landen die ik in ieder geval wilde zien. Maar ik heb het zo open mogelijk gehouden. De rest moest zich gaandeweg vormen. Ik wilde reizen met een go-with-the-flow mentaliteit”, legt Lars uit.

Ontdekking van culturen

Vanuit Buenos Aires reist hij naar het uiterste zuiden: Ushuaia, het zuidelijkste stadje ter wereld. Daar begint het avontuur pas echt. “Het leek mij leuk om in het onderste puntje van Zuid-Amerika te beginnen en te kijken hoe hoog ik zou kunnen komen binnen een half jaar”. Hij maakt kennis met andere backpackers, komt in een ritme van ontmoeten, doorreizen, ontdekken. “Je hoort van anderen waar ze geweest zijn, wat mooi was, wat je niet mag missen. Zo ontstaat een route vanzelf. Soms blijf je langer ergens hangen omdat het klikt met mensen of omdat de plek je raakt.”

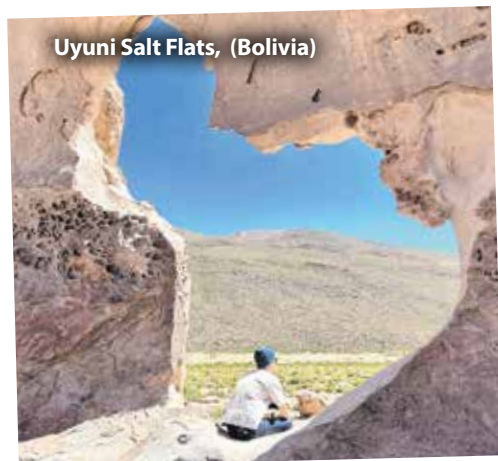
Atacama vulkaan (Guatemala)

Expeditie naar Antarctica

Bariloche staat bekend om haar mooie watervallen en meren (Argentinië)

Uyuni Salt Flats, (Bolivia)

Uyuni Salt Flats, met een oppervlakte van 10.582 km² de grootste zoutvlakte van de wereld (Bolivia)

In totaal reist hij door dertien landen, van Argentinië tot Honduras. En hij is nog niet klaar. Lars; “Na Honduras ga ik nog naar Guatemala, Belize en Mexico. Daar vandaan vlieg ik terug.” Onderweg houdt hij via Polarsteps zijn route bij. Niet alleen voor familie en vrienden, maar ook voor zichzelf. “Ik ga het straks laten afdrucken als boek. Een tastbare herinnering.”

Weetje: Ushuaia wordt ook wel het ‘einde van de wereld’ genoemd. Vanuit hier vertrekken expedities naar Antarctica. De stad ligt op het eiland Vuurland en heeft gemiddeld maar zes uur daglicht in de winter.

Antarctica: het onverwachte hoogtepunt

Antarctica stond niet op de oorspronkelijke planning. “Maar toen ik in Ushuaia was, hoorde ik van anderen dat er nog plekken waren op een expeditieboot. Ik heb niet lang getwijfeld.” Hij vaart via de woeste Drake Passage - een van de gevaarlijkste zeegebieden ter wereld - naar het witte continent. Onderweg krijgt hij lezingen over het ecosysteem, de dieren, en de extreme omstandigheden. “En dan sta je daar. Tussen de ijsbergen. Tussen duizenden pinguïns. Je ziet walvissen zwemmen. Het is er stil, puur, onaangestaan. Ik voelde me daar echt klein, maar ook enorm bevoorrecht. Je blijft je ogen uitkijken.” De boottocht is intens: hoge golven, continue beweging. Maar de ervaring weegt ruimschoots op tegen het ongemak. Lars is er duidelijk over: “Al met al was dit een van de gaafste dingen die ik ooit in mijn leven heb gedaan.”

Weetje: Antarctica is het droogste, wonderigste én koudste continent ter wereld. De gemiddelde temperatuur in de zomer is -10°C aan de kust.

Op eigen benen - maar nooit alleen

Lars is solo vertrokken, maar echt alleen is hij zelden. “Ik was van tevoren wel een beetje zenuwachtig. Hoe makkelijk zou het zijn om mensen te ontmoeten?” Die zorgen blijken ongegrond. “In hostels ontmoet je vanzelf

mensen. Het is soms zelfs moeilijk om af en toe even alleen te zijn”, geeft Lars toe. “Iedereen is op reis, iedereen is op zoek naar verbinding. Soms klik je zo goed dat je dagenlang samen optrekt. En dan neem je weer afscheid en begint het opnieuw. Iedereen is aan het solo-backpacken maar niemand wil solo zijn”, zegt Lars treffend. “Je leert in korte tijd enorm veel mensen kennen, van overal ter wereld. Iedereen heeft zijn eigen verhaal. Dat maakt het reizen ook zo bijzonder.” Toch vindt hij rustmomenten ook belangrijk. Die vindt hij tijdens solo-wandelingen en het schrijven van zijn dagboek. Ook werkt hij af en toe online aan een project voor zijn Weerter werkgever Reuzenpanda.

Toeristen moeheid

De afgelopen zes maanden reisde Lars door Argentinië, Uruguay, Antarctica, Chili, Bolivia, Peru, Colombia, Panama, Costa Rica, Nicaragua, El Salvador, Honduras en Guatemala. Niet elke plek voelt veilig. In Medellín, Colombia, bijvoorbeeld, voelt de sfeer grimmiger. “Daar loop ik 's avonds niet alleen over straat. Je leert je intuïtie volgen en je leert dat veiligheid niet vanzelfsprekend is.” Ook de mentaliteit van de lokale bevolking verschilt van land tot land. “De meeste mensen zijn aardig en behulpzaam. Nicaragua was erg toeristisch, hier had ik het idee dat de locals ons een beetje zat waren. Dat merk je wel meer op de toeristische plekken, dat ze een soort

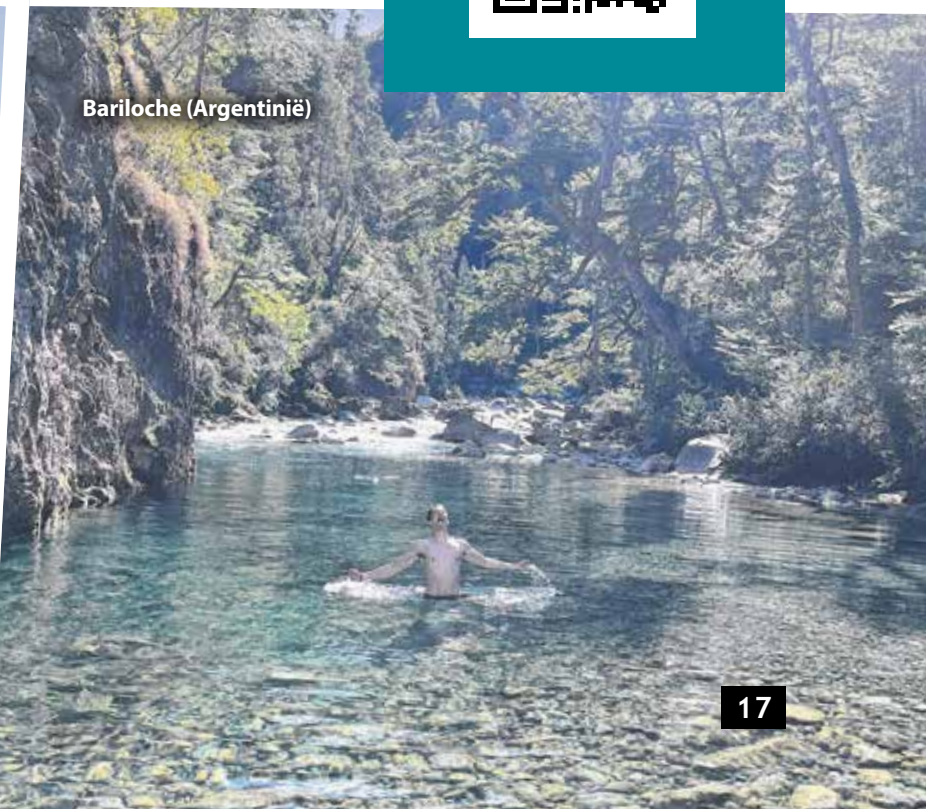
Zonsopgang op Mount Fitz Roy (Argentinië)

van ‘toeristen-moe’ zijn. Dat mijn Spaans niet erg goed is, werkt ook niet echt mee. Maar El Salvador daarentegen, is pas net open voor toeristen; daar zijn we nog helemaal nieuw en interessant voor de locals en werden we met open armen ontvangen.”

Over bergen, jungle en onder water

Een van de grootste verrassingen van de reis is de ontdekking van het hiken. Lars: “Voordat ik aan deze trip begon was ik nooit van het wandelen of van het hiken. Maar in Patagonië veranderde dat compleet.” Hij loopt onder meer naar Mount Fitz Roy in El Chaltén en doet in Peru de vijfdaagse Salkantay Trek naar Machu Picchu. “Dat was zwaar, door de hoogte en het terrein. Maar ook onvergetelijk. De trek ligt hoog in de bergen waardoor het zuurstofgehalte lager is. Dit maakt het klimmen van steile bergen extra uitdagend, maar de beloning is daardoor nog zoeter. Dit heeft mijn kijk op het hiken helemaal veranderd.”

In Honduras haalt hij zijn duikbrevet. “Het is bizar dat je ineens tussen vissen en koraal zwemt. Ik vind duiken echt mega leuk, het lijkt net of je in een andere wereld bent!”, vertelt Lars enthousiast. Utila, het eiland waar hij dat doet, staat bekend als een van de beste en mooiste plekken ter wereld om te leren duiken. “Met de behaalde certificaten mag ik overal op de wereld duiken”, zegt Lars trots.

Bariloche (Argentinië)

wegvanhier

Zonsopgang Acatenango (Guatemala)

Salkantay trek in Peru

Nieuwe plannen maken

Na maanden onderweg komt onvermijdelijk de vraag: wat mis je? Daarover hoeft Lars niet lang na te denken; “Mijn familie en vrienden, dat vooral. Even een biertje drinken met mijn maten.” Hij mist ook het gemak van Nederland: de fiets, de trein die op tijd rijdt, dat alles geregeld is. Tegelijkertijd ziet hij ook de keerzijde. “In Nederland is er veel stress, veel regels. Alles moet. Hier is er meer ruimte. Meer spontaniteit. Nee, dat reis-leven bevalt me wel, ik zou dit wel altijd willen doen!” Maar daar ziet het voorlopig niet naar uit. Eind augustus keert Lars na een reis van zes maanden terug naar Nederland. Eerst familie en vrienden zien. Dan verder werken bij Reuzenpanda. En natuurlijk weer sporen voor de volgende trip. Want reizen zal altijd blijven lonken. “Ik heb nog niks vaststaan, maar ik zou graag naar Oceanië gaan om mijn laatste continent af te tikken”, zegt Lars bestlist.

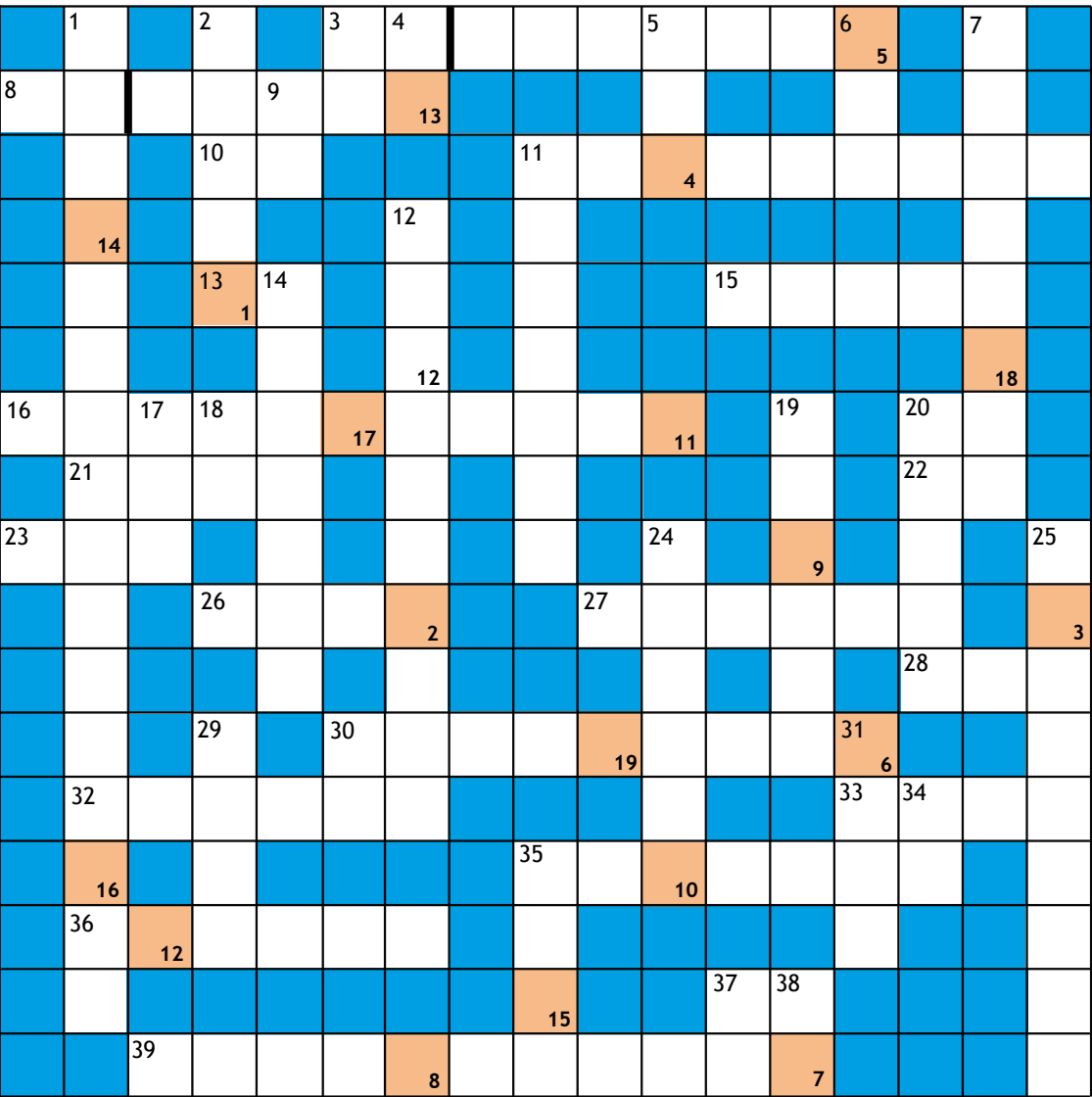
Weetje: Oceanië is een werelddeel dat bestaat uit het continent Australië en een groot aantal eilanden in de Grote en Indische Oceaan.

Scan de qr-code en bekijk Lars zijn ontmoeting met een haai in ‘the Great Blue Hole’ in Belize

Wij presenteren elke maand een puzzel. Veel vragen gaan over actuele onderwerpen uit het Weerterland. De oplossing van deze maand is een woord van 19 letters (oranje vlakjes). Stuur uw oplossing vóór 15 september 2025 naar kappert@weertmagazine.com of naar Weert Magazine, Beekstraat 54, 6001 GJ Weert. In de brievenbus op Beekstraat 54 kan ook.

Onder de goede inzendingen wordt een bon van € 25,- verlost van café restaurant De Schuttershoeve Weert.

UW OPLOSSING:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

Op de vorige wm-actua-puzzel kregen wij weer veel goede inzendingen binnen!
De oplossing was: **WICHTERVERHÄÖLKES**
Na loting is de winnaar van de 12 juli 2025-puzzel: **Carla van Herten, Weert**
(prijs: bon € 25,- van café restaurant De Schuttershoeve).

HORIZONTAAL

3. Nieuw kindercentrum in Nederweert.
8. Dit park bestaat tien jaar; een groene oase op de Biest (Weert).
10. Boomsoort.
11. Op deze dag van de week vinden de zomeravondconcerten plaats op de Markt van Weert.
13. Tennisclub.
15. Met deze pony werd Nea Frantzen (Nederweert) Limburgs kampioen en derde op de Nederlandse kampioenschappen.
16. Begin september valt deze in alle brievenbussen van de regio: informatiebulletin over het grootste Weerter feest van het jaar.
20. Mij.
21. Weg met bomen.
22. Zelfde als tien horizontaal.
23. Niet slim.
26. Groep zangers.
27. Alpinisme.
28. Zeehond.
30. Stramproyer plan dat bestaat uit een woonhof met dertig levensloopbestendige appartementen.
32. Familielid.
33. Uitroep.
35. Deze Engelse familie bracht op 12 augustus een bezoek aan het War Cemetery Nederweert, alwaar een familielid (Charles) begraven ligt.
36. Op 30 augustus geeft AV Weert de cursus ... Walking.
37. Anno Domini.
39. De 22-daagse fietstocht van Herold Dat gaat van Weert naar ... (Italië); hij wil hiermee vooroordelen rondom verslaving doorbreken.

VERTICAAL

1. Op 15 augustus is in de dekenale kerk van Weert het hoogfeest van Maria ... gevierd.
2. Deze Weerter wijk bestaat 75 jaar.
3. Lidwoord.
4. Voegwoord.
5. Stukje DNA.
6. Engelse titel.
7. Ze staan er al een jaar, daar aan de Eindhoveneweg, ze zijn rood/wit en de Weerter CDA-fractie vindt het er armoedig uitzien.
9. Lekkernij.
11. Onlangs heeft de Weerter brandweer een slapende man wakker gemaakt op deze bijzondere plek in de Beekstraat.
12. Bij het "Graaf van Hornepad" zoeken ze een vrijwilliger voor deze functie.
14. Met deze helikopter van de Koninklijke Landmacht vonden in augustus trainingsvluchten plaats boven onze regio.
17. Mannelijk schaap.
18. Moeder.
19. Lia Brunenberg (uit de vorige Weert Magazine) liep deze bekende pelgrimstocht naar Santiago de Compostela.
20. Onder de naam "Communicatie .." start de gemeente Nederweert een onderzoek naar de effectiviteit van haar informatiekanalen en methoden.
24. Citaat van deze Weerter paardencoach: "Een blik in de ogen van een paard kan ons veel leren" (voornaam).
25. Voor alle Limburgse Buitengewoon Ambtenaren van de burgerlijke stand vond onlangs in Weert plaats: de
29. Vrucht.
30. Persoonlijk voornaamwoord.
31. Mislukking.
34. Voegwoord.
35. Vereniging.
37. Reeds.
38. Muzieknoot.

PLANTENCENTRUM OSPEL

UNIEK IN NEDERLAND

Laat je tuin stralen met de tuinplanten van Plantencentrum Ospel - hier begint jouw tuininspiratie!

OPENINGSTIJDEN:
dinsdag: 11.00 - 17.30 uur
woensdag: 11.00 - 17.30 uur
donderdag: 11.00 - 17.30 uur
vrijdag: 11.00 - 17.30 uur
zaterdag: 9.00 - 17.00 uur
zondag: 11.00 - 16.30 uur
maandag gesloten

Waatskamp 150, 6035 BV Ospel | tel: 0495 - 58 53 24 | info@plantencentrumospel.nl
www.plantencentrumospel.nl

OPEN HUIS
RAMEN DEUREN SERRES

- * ZA 20 September, 10:00-16:00 uur
- * ZO 21 September, 11:00-17:00 uur

- * Bezoek de showroom in Meijel of Weert
- * **Bedrijfsrondleiding** in Meijel incl. aluminium productie

goed bekeken 'n klasse beter

Roermondseweg 58, Weert - T 0495 54 22 55

Bohaco®
ramen deuren serres zonwering

Hoe in een hedendaagse medische keten aderlatingen en een kuisheidsgordel toch een rol kunnen spelen

Bij het uitruimen van een kast kwam ik bijgaand martelwerktuig tegen (zie foto). Het is een liesbreukband, een tuigwerk dat moet voorkomen dat je liesbreuk tot helse pijn gaat leiden. Een jaar lang heb ik er de nachten mee doorgebracht maar ook dat was een helse ervaring. Werden tijdens Operatie Market Garden in WO II aan een dergelijk tuigwerk niet de parachutes van landingstroepen bevestigd?

Voor een juist beeld van het waarom en wanneer maak ik u deelgenoot van enkele feiten uit mijn medisch dossier.
In 2000 bezocht ik mijn huisarts vanwege ernstige vermoeidheidsklachten. Bloedonderzoek wees op een verhoogde leverfunctie waarop mijn huisarts voorzichtig informeerde naar mijn alcoholinname. 'Ich tuf d'r neet in' zeggen wij in Weert maar om mij dan richting alcoholistenstatus te manoeuvreren krenkte mij diep. Na doorverwijzing naar een internist werd bij mij hemochromatose ontdekt, een ijzerstapelingsziekte die met aderlatingen bestreden ging worden. Mijn ferritinegehalte moest met deze middeleeuwse techniek van 1800 microgram per liter teruggebracht worden tot 50. Aanvankelijk om de week werd in het SJG bij mij een halve liter bloed afgetapt. Geleidelijk werd de frequentie minder tot de huidige 'onderhoudsdosering'. Ik voelde me net een melkkoe en sympathiseer sindsdien met de actiegroep Wakker Dier die protesteert tegen te hoge melkproductie van koeien: "Koeien moeten daarvoor heel hard werken. Hun leven is slopend." En dan te weten dat die melk nog wat oplevert terwijl mijn ijzerrijke bloed niet gebruikt mag worden voor transfusie 'omdat het niet onbaatzuchtig is afgegeven.'

Een vervelend gevolg van hemochromatose is artrose: een onomkeerbaar proces van verlies van kraakbeen. Bij mij heeft dit geleid tot een heup-, een knie- en een enkelprothese én een prothese in een vingergewricht. Dat laatste bezorgde mij in 2013 veel stress. Tijdens een eerste operatie in het Maastricht UMC+ werd een serieuze fout gemaakt. Ook een hersteloperatie leidde niet tot verbetering. Een derde operatie in 2014 in de Expert Clinic in Eindhoven en maandenlange fysiotherapie volgden. Ik was toen nog als docent werkzaam en de elkaar opvolgende operaties maakten van mij een draaideurdocent; funest voor de continuïteit van het leerproces van mijn leerlingen maar ook voor mijn gemoedsrust. 11 mei 2014 werd ik met 180 km per uur naar het Catharina Ziekenhuis in Eindhoven gebracht voor een spoedoperatie. De stress was mijn hart te veel geworden. Er stond toen al een bezoek aan het SJG gepland vanwege een liesbreuk. Terug in het Weerter ziekenhuis werd ik daarop alsnog onderzocht en bleek ik een dubbele te hebben. Vanwege mijn hartinfarct moest een operatie echter een jaar uitgesteld worden. Om te voorkomen dat ik in die periode 's nachts een verkeerde beweging zou maken en mijn darm naar buiten zou floepen, kreeg ik een liesbreukband. Ik kan u verzekeren dat het dragen hiervan een desastreus effect heeft op slaapbeleving en slaapkamererotica. Hoe het voor vrouwen in vroeger tijden moet zijn geweest om een kuisheidsgordel te dragen, heb ik aan den lijve mogen ervaren.

Reacties? Mail de redacteur,
Ton Adriaens,
mensendingenweert@gmail.com

Verse & gezonde maaltijden

We zorgen ervoor dat u elke dag kunt genieten van een smakelijke, verse en gezonde maaltijd. Onze vrijwilligers die de maaltijden bezorgen onderhouden met u sociaal contact. Ze maken graag een praatje of houden een 'oogje in het zeil'.

Onze samenwerkingspartners:

Heeft u vragen?

Bel ons:
☎ 040 720 07 60
✉ info@tafeltjedekjeweert.nl

Wij werken nauw samen met **Dé Maaltijdservice**. Vandaar dat de naam **Dé Maaltijdservice** vaak wordt gebruikt.

www.tafeltjedekjeweert.nl

Maatwerk met aandacht voor details

Hoi! Ik ben Stefan Dings, oprichter van Dings Montage. Samen met mijn team sta ik elke dag klaar om jouw klus professioneel en zonder gedoe te klaren. Of het nu gaat om het plaatsen van kozijnen, jouw droom-houtskelet te realiseren, het bouwen van schuttingen of andere timmerwerkzaamheden – wij draaien onze hand nergens voor om. Wij zijn nuchter, praktisch en houden van aanpakken.

Geen standaardoplossingen, maar maatwerk met aandacht voor details. Wij denken met je mee, werken netjes én zorgen dat alles klopt tot de laatste schroef. Dus heb je een klus in of rond het huis waar je wel wat hulp bij kunt gebruiken? Wij begeleiden je van A tot Z. Bel of mail gerust – wij staan voor je klaar.

Dings Montage – vakwerk met een glimlach!

Met vriendelijke groet, Stefan Dings

+31 (0)6 28 39 73 05 info@dingsmontage.nl

Vlaktwater 4, Nederweert-Eind
www.dingsmontage.nl

Van Kaas en Ko naar Kaatje Jans een nieuw hoofdstuk!

Na 20 jaar Adriaanse Logistics heeft Ralph Adriaanse het roer omgegooid. Op 14 maart stopte hij met zijn transportbedrijf om een langgekoesterde droom waar te maken: een eigen delicatessenwinkel.

Dankzij het enthousiasme van zijn vrouw, en de begeleiding van Frank van Dooren, is het nu zover. Per 1 mei heeft Ralph officieel de winkel overgenomen van Frank. Daarmee is niet alleen het gezicht achter de toonbank veranderd, maar ook de naam: **Kaas en Ko wordt Kaatje Jans.**

Met dezelfde vertrouwde kwaliteit, maar met een frisse nieuwe start, staat Ralph voor je klaar. Kom langs en proef het verschil!

Audrey (verkoopmedewerkster) en Ralph.

Nº1
Kaatje Jans
weert

Muntpassage 79
www.kaatjejansweert.nl
info@kaatjejansweert.nl
0495 - 536 348

Bij Van Deursen Uitvaartverzorging vinden wij het belangrijk om een afscheid te verzorgen met oog voor mens, milieu en toekomst. Wij helpen u graag bij het samenstellen van een persoonlijk én duurzaam afscheid.

Wij bieden ook verschillende milieuvriendelijke uitvaartmogelijkheden, je kunt denken aan:

- Uitvaarkisten van duurzaam hout
- Biologisch afbreekbare urn (die we hebben ontwikkeld voor Crematorium Weeterland)
- Rouwvervoer per elektrische rouwauto
- Het digitaal versturen van rouwkaarten

Wij kiezen bewust voor duurzame producten en werken samen met lokale ondernemers, hierdoor dragen we bij aan een kleinere ecologische voetafdruk. Dit doen wij o.a. met; Lijkwades van biologisch katoen, ontworpen en geveerd met natuurlijke pigmenten door een lokale kunstenaar of urnen van lokale kunstenaars, elk uniek en ambachtelijk vervaardigd.

Heeft u vragen of wilt u persoonlijk advies over een milieuvriendelijke uitvaart of duurzame keuzes bij afscheid? Neem vrijblijvend contact met ons op. We denken graag met u mee.

Van Deursen
UITVAARTVERZORGING

www.vandeursen-uitvaart.nl | 0495-53 33 22